

A polaritás illúziójában élő ember gyakran cseréli fel az okot annak következményével, s csodálkozik, ha sorsa nem úgy alakul, ahogy arra ő vágyott. Aki pedig ezt a fordított világot véli valósnak, a könnyen az ördög markában kerül. Sok ember pénzt gyűjtöget, hogy szabadabb legyen, pedig az embert épp a szabadság teszi gazdaggá.

Sok ember azt gondolja, hogy azért él meg a lelki fájdalmat, mert veszteség érte őket, de csak a lélek igazi ismerői tudják, hogy a veszteség van éppen a korábban megélt fájdalmak miatt és minden veszteség oka az ember saját korábban fájdalommal vetett magja. A hitetlen ember abban keresi az okot saját szenvedéseire, hogy a kapcsolataiban a másik ember rossz irányban változott, de nem ismeri fel, hogy a másik ember változása épp a saját önző magatartása miatt alakult így. Aki a saját boldogulásáért akar megváltoztatni egy embert, annak számolnia kell azzal, hogy a másik ember előbb-utóbb fellázad ez ellen.

Számos ember akar tanulni, hogy majd aztán képes legyen cselekedni, pedig a bölcs ember azért cselekszik, hogy tanuljon abból. Az egyik embert a tudatlanság, másikat a tudás vezérli, így egy bölcs ember akkor is többet tud az életről, ha egyetlen percet sem ült iskolapadban.

Sokan előbb akarnak kapni, hogy azután adni tudjanak, pedig Isten törvénye az, hogy adjatok és néktek is adatik. Az egoista embert mindig veszteség éri, az az ember pedig, akit a világosság vezérel, megéri Istennek meghálálni, amit kap.

A tudatlan ember azt gondolja, hogyha magában tartja az igazságot, nem ismerik meg gyengeségeit a többiek, azonban erkölcséről épp a hamis hallgatás és a hazugság állít ki róla a legjobb bizonyítványt.

A hitetlen ember azt mondja, hogy addig nem hisz, míg csodát nem lát, azonban a lélek ismerői tudják, hogy a csodákat épp a hit hívja életre. Boldog, aki nem lát és mégis hisz, mert hite a lélektől van.

Az emberek rossznak mondják, ha veszteség éri őket, a bölcsek igyekeznek megszabadulni attól, amijük van, így a veszteséget is helyesnek tartják. A hamis emberek tudatlanságból igaznak tartják a bűnt és hamisnak az igazságot, ám a bölcsek megvetik a bűnt és hisznek az igazságban.

Fordított világban élünk, ahol világosságnak látszik a sötétség. Ahol saját szerencsétlenségéről kérdezek ezoterikus gyógyítókat és tanítókat, akkor homályos szóáradattal abban hisznek, hogy sikerült kimagyarázkodni magukat. Ahol a jelenlétemben dicsekednek emberek, akiknek az élete romokban hever. Ahol Isten nevét merik szájukra venni azok, akik hogy naponta káromolják Őt, és naponta árulják el az Ő tanításait.

Jézus egyik legnagyobb tanítása, amelyet még a papok közül sem értenek sokan, hogy „Mert akinek van, annak adatik, és bővelkedik, akinek pedig nincs, attól az is elvétetik, amije van”. Az

Fordított világ

Írta: Administrator

2011 május 10. (kedd) 07:19 - Utoljára frissítve 2011 május 28. (szombat) 12:50

ember, aki nem ismeri helyesen az élet ok-oksági viszonyait, az gyakran éli át a fenti bölcsességet. Az embernek, akinek van, annak a hitből van, akinek nincs, annak is a hitből van, de tudatlanságból. A hívő emberek folyton keresik az igazságot és napról napra gyarapodnak lélekben és hitben, de a Istentől elszakítottásban élők csak büntudatban és hiányérzetben növekednek, és amikor nem bírják álcázni valódi arcukat, összeomlanak, mint a kártyavár.

Ha úgy érzed, hogy nincs, ne dicsekedj, hanem vess te magad is magot, hogy arathass és neked is legyen. Ne piros pirulát keress, mert a vetéstől az aratásig sok idő telhet el, hanem türelmet, hogy legyen lelked kettősség nélkül kivárni, amíg a vetés beérik.